

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 7 sierpnia 1951 r.

Nr A-69

T R E Ś Ć :

Poz.:

UCHWAŁA PREZYDIUM RZĄDU

- 895 — Nr 360 z dnia 26 maja 1951 r. w sprawie przywilejów dla górników, zatrudnionych w podziemnych kopalniach glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów i gipsów 945

Z A R Z A D Z E N I A :

- 896 — Nr 111 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 lipca 1951 r. w sprawie zmiany tymczasowej struktury organizacyjnej Głównego Urzędu Pomiarów Kraju 945
- 897 — Nr 130 Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1951 r. w sprawie tymczasowej instrukcji alarmowej ratownictwa powietrzno-morskiego 946
- 898 — Nr 129 Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 17 lipca 1951 r. w sprawie ustalenia jednolitych danych o powierzchni użytków rolnych i innych gruntów oraz ustalenia jednolitej nomenklatury poszczególnych rodzajów tych użytków 951

O R Z E C Z E N I E

- 899 — Nr 2 Ministra Przemysłu Chemicznego o przejęciu przedsiębiorstwa na własność Państwa 952

LISTA OSÓB WYRÓŻNIONYCH

- 900 — odznaką „Przodownika Pracy“ 952

895

UCHWAŁA Nr 360 PREZYDIUM RZĄDU

z dnia 26 maja 1951 r.

w sprawie przywilejów dla górników, zatrudnionych w podziemnych kopalniach glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów i gipsów.

Zważywszy doniosłe znaczenie wymienionych w tytule surowców mineralnych dla rozwoju gospodarki narodowej oraz biorąc pod uwagę szczególnie ciężkie warunki pracy górnika pod ziemią Prezydium Rządu na wniosek Ministra Przemysłu Lekkiego, uwzględniając opinię Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa, Ceramiki i Pokrewnych Zawodów oraz Centralnej Rady Związków Zawodowych,

p o s t a n a w i a :

rozciągnąć na górników kopalni glin szlachetnych, kaolinów, magnezytów i gipsów, zatrudnionych stale pod ziemią, oraz inżynierów i techników górniczych, zatrudnionych w ruchu tych kopalń podziemnych i w administracji przedsiębiorstw górniczych a także w szkołach

górnich, przywileje, przyznane górnikom w górnictwie węglowym uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie szczególnych przywilejów dla górników w górnictwie węglowym (Monitor Polski Nr A-100, poz. 1175), z wyjątkiem działu II pkt 4 lit. a), oraz uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1949 r. w sprawie zasiłków pogrzebowych dla rodzin zmarłych górników (Monitor Polski Nr A-100, poz. 1176), a także uchwałą Nr 15 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1951 r. w sprawie wysokości świadczeń emerytalnych dla górników, zatrudnionych pod ziemią (Monitor Polski Nr A-5, poz. 64).

Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

896

ZARZĄDZENIE Nr 111 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 lipca 1951 r.

w sprawie zmiany tymczasowej struktury organizacyjnej Głównego Urzędu Pomiarów Kraju.

Na podstawie art. 6 ust. 1 dekretu z dnia 30 marca 1945 r. o pomiarach kraju i organizacji miernictwa (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 58) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nadaje się Głównemu Urzędowi Pomiarów Kraju następującą strukturę organizacyjną:

1. Główny Urząd Pomiarów Kraju dzieli się na:

Gabinet Prezesa,
Biuro Planowania,
Biuro Kadr,
Biuro Finansów i Księgowości,
Biuro Zatrudnienia i Płac,
Biuro Techniki,

Biuro Produkcji,
Biuro Zleceń,
Biuro Inwestycji i Zaopatrzenia,
Biuro Administracji Geodezyjnej,
Wydział Szkolenia Zawodowego,
Wydział Kontroli.

2. Przy Głównym Urzędzie Pomiarów Kraju działają Geodezyjny Instytut Naukowo-Badawczy oraz Rada Techniczna.

3. Gabinet Prezesa dzieli się na:

1) Wydział Prezydialny,
2) Wydział Organizacyjno-Prawny,

- 3) Wydział Administracyjno-Gospodarczy,
- 4) Kancelarię Ogólną,
- 5) Bibliotekę.
4. Biuro Planowania dzieli się na:
 - 1) Wydział Planów Zbiorczych,
 - 2) Wydział Kontroli Wykonawstwa Planów,
 - 3) Wydział Sprawozdawczości i Statystyki.
5. Biuro Kadr dzieli się na:
 - 1) Wydział Osobowy,
 - 2) Wydział Kadr,
 - 3) Wydział Ewidencji i Statystyki Personalnej,
 - 4) Wydział Socjalny.
6. Biuro Finansów i Księgowości dzieli się na:
 - 1) Wydział Budżetowy,
 - 2) Wydział Rachunkowy,
 - 3) Wydział Finansów Przedsiębiorstw,
 - 4) Wydział Bilansów i Kosztów Własnych,
 - 5) Wydział Księgowości.
7. Biuro Zatrudnienia i Płac dzieli się na:
 - 1) Wydział Zatrudnienia,
 - 2) Wydział Norm Pracy,
 - 3) Wydział Płac.
8. Biuro Techniki dzieli się na zespoły stanowisk pracy.
9. Biuro Produkcji dzieli się na:
 - 1) Wydział Planowania Produkcji,
 - 2) Wydział Organizacji Produkcji,
 - 3) Wydział Postępu Technicznego,
 - 4) Wydział Kontroli Technicznej.
10. Biuro Zleceń dzieli się na:
 - 1) Wydział Kalkulacji i Cen,
 - 2) Wydział Kosztorysów i Umów,
 - 3) Wydział Zleceń i Odbioru Robót.
11. Biuro Inwestycji i Zaopatrzenia dzieli się na:
 - 1) Wydział Inwestycji,
 - 2) Wydział Zaopatrzenia,
 - 3) Wydział Produkcji i Normalizacji Sprzętu Geodezyjnego,
 - 4) Wydział Transportu.
12. Biuro Administracji Geodezyjnej dzieli się na:
 - 1) Wydział Nadzoru,
 - 2) Wydział Rejestrów Gruntowych,
 - 3) Wydział Sieci Geodezyjnej,
 - 4) Wydział Map,
 - 5) Główne Archiwum Miernicze.
13. W skład Gabinetu Prezesa i biur Głównego Urzędu Pomiarów Kraju wchodzi sekretariaty, które obejmują następujące sprawy:
 - 1) sporządzanie planów prac i sprawozdań ogólnych z działalności biura,
 - 2) sprawy osobowe biura,
 - 3) sprawy budżetowo-gospodarcze biura,
 - 4) ewidencję aktów normatywnych i zbior wydawnictw urzędowych,
 - 5) sprawy kancelaryjne.

§ 2. Szczegółowy zakres czynności biur i wydziałów oraz ich podział na referaty ustali Prezes Głównego Urzędu Pomiarów Kraju.

§ 3. Traci moc zarządzenie Ministra Budownictwa z dnia 26 lipca 1950 r. w sprawie tymczasowego statutu organizacyjnego Głównego Urzędu Pomiarów Kraju (Monitor Polski Nr A-87, poz. 1090).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

897

ZARZĄDZENIE Nr 130 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lipca 1951 r.

w sprawie tymczasowej instrukcji alarmowej ratownictwa powietrzno-morskiego.

Na podstawie art. 8 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 marca 1928 r. o prawie lotniczym (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 69, poz. 437) zarządza się, co następuje:

§ 1. W celu zapewnienia pomocy statkom powietrznym kursującym na liniach Warszawa — Kopenhaga i Warszawa — Sztokholm wprowadza się w życie tym-

czasową instrukcję alarmową ratownictwa powietrzno-morskiego dla lotniczych linii komunikacyjnych Warszawa — Kopenhaga i Warszawa — Sztokholm, stanowiącą załącznik do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do zarządzenia Nr 130
Prezesa Rady Ministrów z dnia 16
lipca 1951 r. (poz. 897).

TYMCZASOWA INSTRUKCJA ALARMOWA RATOWNICTWA POWIETRZNO-MORSKIEGO DLA LOTNICZYCH LINII KOMUNIKACYJNYCH WARSZAWA — KOPENHAGA i WARSZAWA — SZTOKHOLM

W przypadku przymusowego wodowania samolotu na morzu akcję ratowniczą podejmuje: Gdański Urząd Morski (G.U.M.) i Szczeciński Urząd Morski (S.U.M.), niezależnie od wszelkiej innej akcji ratowniczej, która może być odjęta w myśl przepisów międzynarodowych.

1. Alarmowanie z powietrza:

A) W razie powstania na pokładzie samolotu obsługującego linie Warszawa-Kopenhaga i Warszawa-Sztokholm podczas przelotu nad morzem sytuacji niebezpiecznej, grożącej koniecznością wodowania, kapitan statku powietrznego obowiązany jest zawiadomić o tym natychmiast w trybie i na falach usta-

lonych w załączniku do niniejszej instrukcji radiostację SRG, z którą utrzymuje łączność. Wymienione wyżej zawiadomienia, niezależnie od możliwego przejęcia ich przez jakiekolwiek inne radiostacje, przejmą pocztowe radiostacje nadbrzeżne znajdujące się w Gdyni i Szczecinie. Równocześnie załoga samolotu wypuszcza w krótkich odstępach czasu rakietę koloru czerwonego (gwiazdziste lub na spadochronach) dla zwrócenia uwagi statków znajdujących się w pobliżu.

B) W chwili zagrożenia koniecznością wodowania samoloty obsługujące linie komunikacyjne Warszawa-Kopenhaga i Warszawa-Sztokholm i utrzymujące łącz-